

Endvidere har dr. jur. Hardy Andreasen og professor, dr. jur. Fr. Vinding Kruse tilstillet udvalget tidsskriftsartikler om lovforslagene.

Udvalget har holdt et stort antal møder om lovforslagene. I de fleste har ekspeditionssekretær i undervisningsministeriet W. Weincke deltaget. På grundlag af forhandlingerne har udvalget stillet de nedenfor anførte ændringsforslag, som undervisningsministeren har tiltrådt.

Af de tilsvarende lovforslag, som har været til behandling i de andre nordiske landes parlamenter, er de svenske gennemført som love af 30. december 1960 med nogle ændringer, hvoraf en enkelt vedrørende fotografiloven må betegnes som principiel. Den norske fotografilov er gennemført som lov af 17. juni 1960. I øvrigt er de norske og finske lovforslag endnu ikke gennemført.

Selv om det ikke er lykkedes at tilvejebringe fuldstændig nordisk retsenhed på disse lovmråder, betegner lovforslagenes gennemførelse dog et væsentligt skridt fremad. Udvalget fremhæver herved særlig den værdi, forhandlingerne med repræsentanter for de tilsvarende udvalg i de andre nordiske parlamenter har haft.

Om udvalgets forhandlinger og de stillede ændringsforslag bemærkes:

Ad I. Forslag til lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.

Ad § 1.

Udtrykkene „ophavsret“ og „ophavsmand“ har været kritiseret under behandlingen i folketinget og i artikler af professor Fr. Vinding Kruse. Da disse udtryk imidlertid benyttes i såvel den svenske lov som de andre nordiske landes lovforslag og det ikke har været muligt at finde andre fælles nordiske betegnelser til erstatning, finder udvalget, at man bør blive stående ved dem. De har i øvrigt længe været almindeligt anvendt i den juridiske litteratur, jfr. f. eks. Hartvig Jacobsens bog „Ophavsretten“ fra 1941, og har i de senere år også vundet indpas i dagliglivets sprog, herunder i dagspressens. Endvidere kan det nævnes, at

ordet „ophavsret“ er benyttet i hvert fald i en enkelt anden dansk lov (varemærkeloven).

Det har været overvejet efter ordet „bygningkunst“ i stk. 1 at tilføje „udførte såvel som i projekt“. At beskyttelse opstår ikke blot, når et fuldt færdigt eksemplar af et værk foreligger, men allerede når der er udarbejdet skitser, tegninger, projekter eller andre forarbejder, hvori det immaterielle værk er kommet til udtryk, er imidlertid ikke noget for arkitekturen særegent, men gælder alle arter af værker. Da dette fremgår med tilstrækkelig tydelighed af den generelle affattelse af § 1, har udvalget ikke fundet det rigtigt at gøre den nævnte tilføjelse, der heller ikke findes i den svenske lov eller det finske lovforslag. (Det norske lovforslag nævner derimod „projekter“ særskilt, hvilket skyldes, at man i Norge har ønsket at affatte § 1 i så nær som mulig overensstemmelse med den gældende norske lov. Som følge heraf indeholder den norske § 1 en langt udførligere opregning af eksempler på beskyttede værker end den tilsvarende bestemmelse i de andre landes forslag.)

I bemærkningerne til § 1 i lovforslaget af 1959-60 udtales om brugskunst (kunstindustri og kunsthåndværk): „Praktiske brugsgenstande på løseområdet med en ikke udelukkende af de praktiske formål bestemt udformning, der giver genstandene karakter af kunstneriske frembringelser, beskyttes på samme måde som egentlige kunstværker.“

Disse bemærkninger er over for udvalget kritiseret af Landsforeningen Dansk Kunsthåndværk, som ikke mener, at det er berettiget specielt med hensyn til kunsthåndværk at stille krav om „en ikke udelukkende af de praktiske formål bestemt udformning“, idet vægten udelukkende bør lægges på, om de pågældende genstande har karakter af kunstneriske frembringelser.

Udvalget bemærker i den anledning, at man mener, at der ved bedømmelsen af, om en brugsgenstand skal anses for beskyttet, bør lægges vægt på, om der er tale om en kunstnerisk frembringelse, der opfylder de almindelige betingelser for at udgøre et værk i lovens forstand. Er dette tilfældet, bør beskyttelsen indtræde uden hensyn til det